

19. Dec. 1974

FAKTA

Dato:
19. Dec. 1974

Sidetal:
Rød blå bd 22 s. 10-15

TRANSSKRIFTION

19-12-74.

Jeg fortsætter med at fremstille variationer af "R+B" på forskellig malegrund (tegneblokspap – karton – ugeblade – o.s.v) ændrer de to farver indenfor området sort-hvid – varm-kold – lys-mørk. Hvad tjerner denne forskellighed til når jeg ikke tror på farvens expressive effekt, dens "be-tydning"?

Opstår disse forskelligheder alene for at hindrer arbejdet i at blive rent mekanisk?

Idet man præsenterer en forskellighed argumenterer man for at den har en værdi. I det mindste at forskellen er tegn på en udtryksvariation.

Bemales et materiale med "R+B" et stykke stof, anvendt gammel træplade, tegneblokspap o.l er valgsituationen: hvor på denne flade skal "R+B" strukturen placeres (her er alene tale om tilfælde hvor fladen og strukturen ikke er identiske) oppe – nede – på midten – ude til en af siderne – stor – lille – hvor meget af bemalingsfladens materialitet skal være synligt? Rent bortset fra hvor det drejer sig om neutralt materiale: lærred, tegnepapir, karton, bør (også i enkelte tilfælde i disse materialer – f.eks – på tegnepapir) materialet være synligt som det det er. "R+B" bemalingen bør klart fremstå som noget der er påført og ligger ovenpå fladen fordi det drejer sig om to ting: et fladt materiale, og en bemaling. Det er alene disse to ting der er væsentlige, hvilke rød, hvilke blå er uvæsentlig, også i de tilfælde hvor strukturen er identisk med fladen, og farven dækker dens materialitet.

Det er måske umuligt, men jeg vil gerne finde ud af hvad betydning denne bemaling egentlig har, når man ikke vil argumenterer for at der kan ligge en betydning i variationen.

Man ser: en firkanted flade i et eller andet materiale hvorpå er malet et rødt og et blå kvadrat såvidt muligt i dele af sin struktur identisk med denne flades højde eller bredde sider.

I en tænkt række af sådan bemalede flader er farverne fra den ene til den anden fuldstændig identiske. Fladens materiale, format og størelse kan være forskellige, men farverne og deres struktur er altid den samme.

Der er simpelthen intet andet at se på end fladen og bemalingen.

Perceptionen standser ved denne konstatering og beskuerens tanker flakker forgæves rundt for at fange – finde en mening hvormed han kan udvide den blotte perception – tillægge den dimensionen af en værdi. Kunstneren står her i samme situation som beskueren. Han tager et mere eller mindre tilfældigt fladt firkanted materiale og bemaler det med et rødt og et blå kvadrat og han kan ikke give det nogen betydning udover selve dette at gøre det.

Men – en eller anden betydning må det have. Er det netop dette at man lukker af for beskuerens muligheder for og ønske om at møde en betydning gennem sin perception? Beskueren har kun een eneste

mulighed for at tilføre denne perception en mening og det at han selv giver den en. De to sammenstillede kvadrater er så lidt billeddannende som muligt – de er kun struktur, farverne er rene og uden fabulation af nogen slags. Det er en perception der ikke fortæller noget som helst, men blot er tilstede. Hvis dette skal kunne fastholdes er det tvingende nødvendigt at farverne ihvertfald inden for samme serie, er fuldstændig ens. Indføres forskelle i farven fra flade til flade inden for en præsenteret serie vil denne forskel ikke kunne undgå at få tillagt en expressiv betydning og selve ideens antiexpressive holdning er forsvundet. Det kan ikke undgå at generer mig at denne idee ligger meget tæt opad Daniel Burèns.

Forskellen ligger alene i at jeg lægger vægt på at bemale et objekt – en ready-made saa at sige – tegneblokspap – kassepap – indpakningspapir – aviser – gamle træ og papstykker o.s.v. At strukturen er lukket i modsætning til D.B's striber der er udvidelige opad, nedad – til begge sider i det uendelige, og at jeg gentager nøjagtig det samme farvepar fra arbejde til arbejde. Jeg lægger stor vægt på at bemalingen er noget der påføres et objekt der ikke har andre iøjnefaldende bemalingsegenskaber end at det er fladt (og selve fladheden kan der dispenseres fra). Som objekt er det flytteligt og ikke bundet til et specielt udstillingsarrangement som D.B's striber. Som objekt kan den placeres i forskellige miljøer og evt. påvirke dem, som struktur (Heraldik!) kan det placeres på alle ting: i en bog – på en vinduesrude, en plakat, i en avis, på et foto, o.s.v

Det er synligt tilstede – men har udover denne synlighed intet indhold.

19-12-74.

Det er uundgåeligt at "R+B" bliver en abstraktion, hvor meget der end lægges vægt på bemalingsfladens materialitet og karakter af objekt, hvormeget selve bemalingen fastholder sin egenskab af bemaling vil "R+B" aldrig i sig selv blive en realitet. Bemalingen idet den danner struktur af to sammensatte kvadrater idet den er forskellige to farver Rød - Blå vil det altid fremstå som tegn på en firkantet flade. Ethvert tegn står altid som tegn for et indhold, er ikke indholdet selv (og der er hvad jeg forgæves søger at gøre "R+B" til) men står for en betydning, en mening der er tillagt tegnet. Et tegn er en abstraktion. "R+B" står i sin totalitet som tegn på begrebet kunst. Det er hvad der gennem alle de år jeg har arbejdet med denne proposition har generet mig.

I al den tid har jeg ustandselig kredset om problemet: hvordan arbejde med kunst uden at anvende tegnet – abstraktionen – det deraf følgende sproglige problem – direkte i og udfra virkeligheden?

Det er muligt jeg kan nå frem til en sådan løsning gennem arbejdet med "R+B". Så kræves der imidlertid at der er visse sider af "R+B" jeg gør mig fuldstændig klart at: selve produktion kun kan være rent mekanisk og ikke

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

indeholde et såkaldt skabende element, at valget af forskellighed indenfor de to farver såvel som i deres forhold til hinanden må udelukkes, at "R+B" ikke er noget i sig selv, men kun får betydning i forhold til den funktion den gives.

19-12-74.

7^g fortsætter med at jam-
-sille vane liene af "R+B" på forskellig
male grund (tegneblads pap - karton - guld
o. s. v.) ændrer de de farver inden for om-
-råder sort-hvid - varm - kald - lys - mørk.
Hvad fjern denne forskellighed til mig
på lille stor på farvens expressive effekt,
dens "be-hyldning"?
Opstår disse forskelligheder ~~de~~ alene for
at hindre arbejdet i at blive sort
me kanisk?
I det man præsenterer en forskellighed
argumerer man for at den har en
værdi. I det mindste at forskellen er
tegn på en udtryksvariation. "R+B"
Be males et materiale med "R+B"
et stykke stof, ~~der~~ anvendt gammel
tre plade, tegneblads pap o. l. er valgt
-situationen: hvor på denne plade skal
"R+B" strukturerne placeres (her er alene
tale om til fælde hvor pladen og struk-
-turen i lyse er i den liste) oppe - ~~med~~
vede - på midten - ude til en af siderne
- stor - lille - hvor meget af be indlæg?
- pladens materialitet skal være synlig?
Rant bortsæl på hvor det deep sig
om neutral materiale: lærred, tegne-
-papir, karton, bær (også i enkelte
til fælde i disse materialer - f. eks. - på
tegne papir) materialer være synlig som

det det er. "R+B" bemalningen blev betrag-
tets som næst der er påført og
b) overpå fladen først det drejer sig
om to ting: et fladt materiale, og
en bemalning. Det er den disse to
ting der er væsentlige, hvilke rød, hvil-
ke blå er væsentlig, også i de til-
føede hvor strukturen er identisk med
fladen, og ~~det~~ farven dækker
dens materialitet.
Det er måske umuligt, men jeg vil
gerne finde ud af hvad betydning
denne bemalning egentlig har, når
man ikke vil gætte på for at
der kan være en betydning i uniu-
-konen.
Man ser en firkantet flade i et
eller andet materiale hvorpå er malet
et rødt og et blåt kvadrat sø-
-vigt muligt i ~~sin~~ dele af sin
struktur, identisk med den flades
højde eller bredde sider. Så den bemalte
og en kant ret til af den ene til den
flader er farverne på den ene til den
anden fuldstændig identiske. Fladens
materiale, form og størrelse kan være
forskellige, men farverne og deres struktur
er al tid den samme.
Der er simpelthen ingen undtagelse
se på end fladen og bemalningen.

Perceptionen standser ved den re kunst-
-tering og beskuerens kan kan placere for-
-gives rundt for at kunne finde en
mening ~~hvor~~ hvormed man kan ud-
-vide den blotte perception - billed-
den ~~en~~ dimensionen af en voreli-
-situation som her. Man tager et
-billede som beskueren. Man tager et
-billede eller mindre tilfældigt billed for-
-billedet materiale og bemærker det
med et ord og d. blot kvadrat og
man kan ikke give det nogen be-
-tydning ud over selve dette at gøre
det.
Man - en eller anden betydning med
det have. Er det netop dette det
man tænker af for beskuerens
minded for og ønske om at møde
en betydning gennem sin percep-
-tion? Beskueren har kun en eneste
-minded for at tilføje den re percep-
-tion en mening og det er at man
-selv giver den en. De to sammen-
-stillede kvadrater er så lidt billed-
-dannende som mindst - de er kun
-strukturer, formerne er rene og uden funk-
-tion af nogen slags. Det er en
perception der ikke kan være noget
som helst, men blot er tilfælde.
Hvis dette skal kunne fastholdes
er det trængende nødvendigt at

farverne, i hvert fald i inden for samme serie,
er fuldstandig ens. Endteses forstille i
forvejen fra flade til flade inden for
en præsentabel serie vil denne forstille
i det vi kunne undgå at på tillyst
en et pressiv beklædning og selve ideens
en hierarkiske holdning er forstillet.
Det kan ikke undgå at gøre mig
at denne ide tj. meget tæt opad

Daniel Biers.

Forskellen tj. alone i at is tj. tj.
vægt på at be male et objekt - en
reclay - made så at side - teque blekes-
-pap - kasse pap - indpakningspapir-
alister - gamle træ og pap stykker o. s. v.
At strukturer er langt, i modsetning
til D. B's striker der er udvældige
og opad, nedad - til begge sider i det
mendelige, og at is tj. tj. tj. tj.
det samme farve par for arbejde til
arbejde. 78 tj. tj. tj. tj. tj. tj. tj.
be malingen er meget der på tj. tj.
et objekt der ikke har andre iden-
-fuldende be malings egenskaber end at
der er fladt (og selv flad hulen kan
der dispenseres på). Som objekt er det
fjæstehjert og ikke bundet til et specielt
indstillings arrangement som D. B's striker.
Som objekt kan der placeres i ~~alle~~ for-
-stillinger med plot og event. på ikke dem,

Som symboler (Heraldik!) kan de placeres
på alle ting: i en bog - på en vindus-
-rude, en plakat, i en avis, på et
fjær, o. s. v.
Det er synligt tilstedelighed - man
har udover dem en synlighed i et
indhold.

19-12-74.

Det er utændeligt at
"R+B" bliver en abstraktion, hvor-
-mellem den end læses vægt på be-
-malingsfladens materialitet og karakter
af objekt, hvormed selve bemalningen
fastholder sin eksistens af bemalning
til "R+B" aldrig i sig selv blive en
realitet. Bemalningen i det den dannes
~~de~~ struktur af to som man sætter
kvadrater; det den er forstillet for
fjær R+B - Bli til det altid pemstet
som tegn på en forment flade.
Og hvert tegn står altid som tegn
for et indhold, er i et indhold
selv (og det er hvad B præger sig
at gøre "R+B" til) men står for en
betydning en mening der er fuldst
tegn. Også tegn er en abstraktion.
"R+B" står i sin totalitet som tegn
på beopbej kunst. Det er hvad

der gennem alle de år jeg har arbejdet med
denne proposition har været mig i kredsløb
og al den tid har jeg ustandselig været
om problemet: hvordan arbejde med kunst
inden at anvende tegnet- abstraktionen -
der kræver følgende sproglige problem-
direkte L og ud fra hvilken hiden?
Det er muligt jeg kan nu gøre det
en sådan løsning gennem arbejdet
med "R+B". Så kræves der i midler-
-tid at der er visse sider af "R+B"
jeg gør mig fuldstændig klart at: selve
produktionen kan være rent meta-
-fisk og ikke indeholde et såkaldt
"strukturerende" element at valget af for-
-hold indtænkt de to former såvel som
i deres forhold til hinanden må inde-
-holdes, at "R+B" ikke er noget i sig
selv, men kun for betydning i for-
-hold til den funktion den gives.

22-12-74,

